

Egy évvel elhalasztották a VIF-et

A IX. VIT jelenleg Tamperében üléselő készítők bizottsága szombatra virradó éjszaka úgy döntött, hogy a Világifjúsági Találkozót, amelyet eredetileg július hónapban Algirban kellett volna megrendezni, egy évvel elhalasztják — jelenti a DPA tudósítója.

A találkozó színhelyét illetően még nem született döntés.

A 36 tagú előkészítő bizottság egy külön bizottságot hozott létre, amely még ebben az évben javaslatot terjeszt elő a jövőre megrendezendő VIT helyére és idejére.

Váltás a táborokban

Szombaton hazautaztak a KISZ nyári önkéntes ifjúsági építőtáborainak ideiglenes lakói. A fiatalok — szakmunkástanulók, középfiskolások és egyetemisták — az ország legkülönbözőbb vidékein 39 termelőszövetkezetben, állami gazdaságban és építkezésen dolgoztak. Segítették a betakarítási munkákat, az északi Balaton-part vasútvonalának rekonstrukcióját, csatornákat ástak stb. A fiatalok 6200 tagú újabb csoportja vasárnap érkezik az építő táborokba.

„Váltak” a csillebérci úttörőtábor lakói is. A felszabadulási kulturális szemle vetélkedőin legjobban szerepelt egyetemes és szocialista helyreépítési expedíció a jövőre mozgalom 120 legjobb örsének tagjai költöztek a sátorvárosba.

Jó ütemben épül az új diákszálló

Beruházó és kivitelező együttműködése — A szállót az új tanévben átadják rendeltetésének

Már messziről szembetűnik az újszegedi Közép fasorban a József Attila Tudományegyetem épülő, hatalmas új diákszállója.

A 69 méter hosszú, 15 méter széles és közel 20 méter magas épület falai már állnak.

Készen a hat szint, és végleges formát kap a lapos tető, ahol napozó, zuhanyzó is lesz.

Dolgoznak a szakmunkások, jár a toronydaru. Igen örömdetes, hogy géppel már megkezdtek a belső vakolást, s dolgoznak a villany-, víz- és fűtőszelvények.

A kivitelezés fázisát tehát párhuzamosan és folyamatosan követik egymást.

Az egész építkezésre jellemző a szervezethez, a beruházó egyetem gazdasági vezetésének és a kivitelező EM Csongrád Megyei Építő-

ipari Vállalatnak az együttműködése.

Itt közösen keresik és találják meg a megoldást.

Kevés volt a munkáskéz? Egyetemisták nagyobb csoportja végez itt segédmunkát a nyári szünetben. Rengeg salak kell a földemlakhoz, a műanyagpadló alá. Honnan vegyék? Utánajártak, és lett. A téglaelállítás is akadózott és azzal fenyegett, hogy a kőművesek emiatt késnek a falazással. Lehetett ezen is változtatni: az adott feltételek között megteremtették az egyszerű anyagelosztást.

Az építkezés vezetője, Szógi László, a művezető Kiss Mihály, az építésztechnikus Hencz Alajos, az egyetemi műszaki ellenőr Márta Ferenc, a gépész Papp László, s a kivitelezés más résztvevőinek általános jó munká-

ja, a beruházó és a kivitelező közötti együttműködés eredménye nem marad el. A Snopper Tibor tervei alapján készülő új diákszálló megépül a határidőre. 1966 január végére. Sőt, bizony remélhető, hogy a munkálatokat hamarabb befejezik.

Az új, központi fűtéses diákszállóban 320-an kapnak majd megfelelő otthont az új oktatási évben.

Az épület felépítése és ezt követő berendezése 14 millió forintba kerül.

A közfelfolyosós elrendezésű szállóban két oldalon lesznek a lakó- és a tanulószobák. Egy-egy egységben nyolc egyetemista tanul és lakik. Minden tanulószoba előtér után következik és melléje jobbról-balról van egy-egy szoba négy diáknak. A szobákban ágypamlagok, beépített szekrények, s a beruházó által elgondolt és könyvvállványt is helyettesítő öltöztető szekrények kapnak helyet. Természetesen jól felszerelt társalgó is a diákok rendelkezésére áll majd.

A szállónak igen jelentős a szerepe, mert

egyetemisták százainak nyújt mindenben kielégítő otthont,

kitűnő feltételeket a tanulóhoz, és mentesíti őket a kényelmetlen, s általában drága albérléstől. A Művelődésiügyi Minisztérium további segítségével a harmadik ötéves tervben, tehát 1970-ig újabb diákszálló épül a József Attila Tudományegyetem hallgatóinak.

A lelkiismeret parancsa szerint

A gyártelep raktára előtt a mindennapi élet zajlott. Szállítómunkások tehergépkocsit rakodtak. A cipekedő emberek egyike megbotlott, elvesztette egyensúlyát, s a kétszáz kilós zuhanó láda tompa reccsenéssel a lábára esett. Amikor a ládát leemelték róla, az összenyomott emberek elborzadtak a nyílt törés láttán. Telefon, mentőautó, kórház. Üzenet a családnak, szomorúság. A baleset okaként a véletlent jelölték meg a jegyzőkönyvben...

Vannak vállalatok, ahol nem múlik el hét, hogy ilyen „véletlen” ne történjen. A SZOT Elnökség nemrég jelentést készített, amelyben beszámolt az üzemi balesetek alakulásáról és a munkavédelmi rendszabályok betartásáról. Eszerint 1964-ben a halálos üzemi balesetek száma ugyan lényegesen csökkent az előző évhez hasonlóan, de az összes balesetek arányában nincs javulás. Egy év alatt 144 ezer 790 dolgozó szenvedett sérülést, üzemi baleset következtében. Mennyi fájdalom, könny és szomorúság! Nem is szólva a balesetek miatt kiesett milliárdnyi munkanapról, az elveszett százmilliókról.

Az okok nem újkeletűek. Szervezetlenség, fegyelmezetlenség, a különböző rendszabályok ismételt megsértése, kötelező óvintézkedések elmulasztása, felelős emberek torz szemlélete, vagy közönye — hogy csak a legfontosabbakat jelezzük. Ez a felsorolás azt a benyomást keltheti, hogy az okok természete miatt gyors javulás nem remélhető. Ebbe még akkor sem lehetne belenyugodni, hogyha valóban nem látszana semmi lehetőség a kedvező fordulatra. Az igazság azonban az, hogy — alaposan szemügyre véve a balesetek összetételét — kínálkozik megoldás a helyzet lényeges javítására.

A SZOT Elnökség a szerencsétlenségek körülményeit vizsgálva megállapította, hogy az üzemi balesetek több mint fele az anyagmozgatásnál történik. A nehéz fizikai munkát igénylő rakodás és belső anyagmozgatás legtöbb vállalatnál elmaradt. Jellemző a kézi munka, a nyers fizikai erő alkalmazása. Egyes iparágakban a munkások egyharmada csak anyagmozgatással foglalkozik. Az emberek életének és testi épségének feltétele mellett ezeknél a vállalatoknál a munkatermelékenység színvonala is nyugtalanságot kellene, hogy okozzon. Cselekvő nyugtalanságot!

„Hol van nekünk annyi pénzünk és mikor gyárt iparunk annyi korszerű szállítóberezendést, amellyel valamennyi vállalatnál új alapokra helyezhetnénk az anyagmozgatást?” — hangzik bizonyára sokak ellenvetése. Nem titok: pénzügyi erőforrásaink szerények és kevés megvásárlási tapasztalatunk is ahhoz, hogy rövid időn belül világszínvonalon álló eredményre pályázhassunk. A várakozás és a tétlenkedés mégis megbocsáthatatlan lenne.

A Budapesti Nemzetközi Vásáron a sok ragyogó látnivaló között volt egy szerényen meghúzódo pavilon, ahol a SZOT munkavédelmi osztálya rendezett kiállítást a szállítási kiegészítőkről és balesetvédelmi újításokról. Az itt látottakat meggyőzhettek laikusok és szakemberek arról, hogy ösztönözni kellene, segíteni akarnak, ott ezt nem túl nagy erőfeszítéssel, meg is lehet. Ez emberi találékonyság és jobbakarás több tucatnyi példáját sorakoztatták fel a kiállítók, hogy eligazítással és tapasztalattal szolgáljanak mindazoknak, akik az ismert nehézségek ellenére sem hajlandók beletörődni az elmaradottságba.

A bemutatott eszközök nagy többsége rendkívül egyszerű, közülük sok házilag is olcsón elkészíthető, megoldásokon alapszik. Szinte kivétel nélkül valamennyire az a jellemző, hogy nemcsak biztonságosabbá, hanem lényegesen könnyebbé és termelékenyebbé teszi a munkát.

Igaz, a berendezések elkészítése, vagy megvásárlása is pénzbe kerül. Am, ha valahol komolyabb cselekvésre határozzák el magukat, akkor ez két okból sem lehet akadály. Egyrészt: mint említettük, ezek az eszközök viszonylag olcsón gyárthatók, beszerezhetők, másrészt: a közelmúltban kiadott pénzügyminisztériumi rendelet alapján a vállalatok kedvezményes feltételekkel bankhitelt kaphatnak a belső szállítások modernizálására. Miért ne kötnék össze a két nagy szociális és gazdasági feladat megoldását a vállalatok, ha erre adott a lehetőség? A lehető legkisebbre csökkenteni az anyagmozgatás közben keletkező baleseteket, és megsokszorozni a rakodás, szállítás, anyagtovábbítás termelékenységét. A közvetlen emberi és gazdasági érdekek szerencsés találkozása folytán, mind a két cél elérhető egy ugyanazon módszerrel.

A vállalatok gazdasági és mozzalmi vezetőin a sor, hogy a lelkiismeret és érdek parancsa szerint, megfelelő intézkedéseket tegyenek ott, ahol arra leginkább szükség és lehetőség van. Buzgalmukat fémjelzi majd a kevesebb szenvedés és bánat, a kevesebb verejték és a szaporább munka.

GYERTYÁNOS ZOLTÁN

A KGST és a vegyipar

Rohamosan fejlődik a vegyipar világszerte. A szocialista országokban is viharos az ütem: 1950 és 1963 között a vegyipar termelése Bulgáriában 12-szeresére, Romániában 13-szorosára, Csehszlovákiában 5,7-szeresére növekedett. A többi szocialista országban is 3-7-szeres volt a vegyipar termelésének növekedése ebben az időszakban.

A technikai forradalom része

A vegyipar gyors fejlődése, a kémiai anyagok széles körű felhasználása a népgazdaság különböző ágában szerves része a világszerte kibontakozó tudományos és technikai forradalomnak. A világ textil alapanyagának ma már mintegy 20 százaléka műanyag, a műgumi-gyártás méretei csaknem eléri a növényi kaucsuk termelését. A vegyiparok, a műanyagok ma már nem egyszerűen helyettesítő, pótló szerepet játszanak, minőségileg tulajdonságaik — könnyű súlyuk, magas élet-tartamuk, kopásállóságuk stb. — miatt gyakran jobbak a „klasszikus” anyagoknál. A különböző műanyagok, növényvédőszer, az állati takarmányozáshoz használt vegyszerek nagyban növelik a hozamokat a mezőgazdaságban. S mindezen túl a műanyagok, a vegyiparok általában termelékenyebben és olcsóbban is előállíthatók. A modern vegyipar mintegy negyedszázaddal: anyagot állít ma már elő. E sok termékfeleség előállítására nem rendezkedhet be külön-külön minden szocialista ország. Nélkülözhetetlen a termékek nemzetközi gyártásszakszervezése.

A nemzetközi szakszerve-

és az együttműködés formái lehetőséget nyújtanak korszerű, gazdaságos, optimális nagyságú vegyipari üzemek létesítésére a szocialista országokban. A Hungazin nevű gyomirtószer fontos alapanyaga a cianürklorid. Ezt az alapanyagot hazánk is, a baráti országok is tökésként importálják. Magyarországon felépítésre kerülő cianürklorid-üzem építéséhez, a nyugati importberendezések beszerzéséhez Csehszlovákia, Lengyelország és az NDK megfelelő devizával hozzájárul. A létesülő magyar üzem viszont a hozzájárulás arányában kielégíti majd a részt vevő baráti országok szükségletét e fontos alapanyagból.

Nagyobb export

Különösen gyorsan fejlődik gyógyszeriparunk a KGST szakszervező munkája nyomán. A gyógyszeriparban a Magyarországra szakszervező termékek exportja az összkivitelen belül 18-20 százalék volt 1963-ban. Jelenleg ez az arány eléri már a 30 százalékot. Lényegesen kedvezőbb a kép, ha csupán a szocialista országokba irányuló exportot vesszük alapul: a szakszervező termékek részesedése ma már mintegy 35-40 százalék. Elsősorban a Szovjetunió nagyarányú rendelései segítik gyógyszeriparunk gyors fejlődését. Gyógyszer kivitelünknek több mint a fele a Szovjetunióba irányul, ez a mennyiség 1953-1963 között mintegy 80-szorosára növekedett.

A szocialista országok vegyiparának fejlődését segíti a széles körű tudományos-műszaki együttműködés is. Különösen szép eredményeket értek el a vegy-

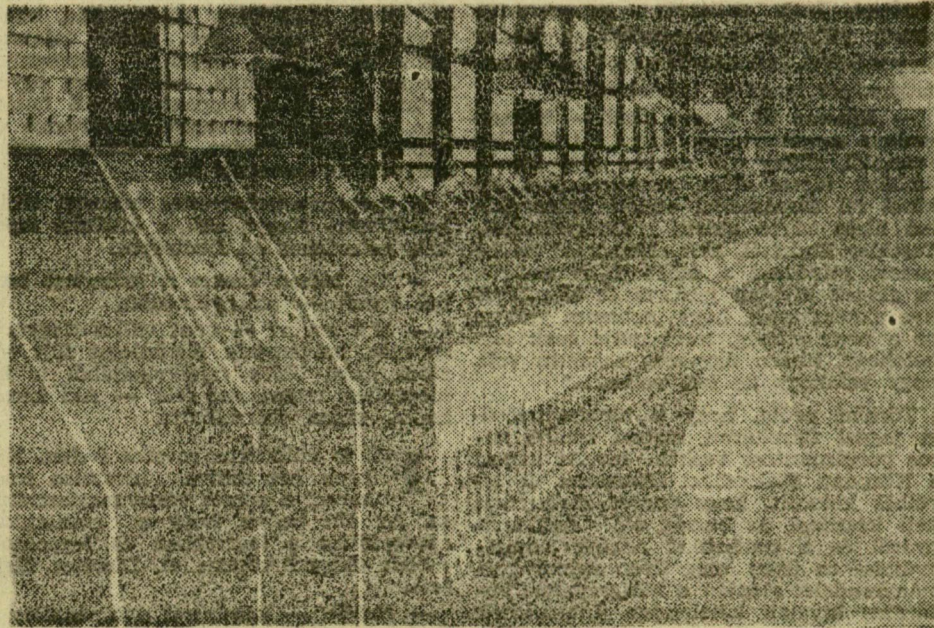
ipari állandó bizottság keretében működő nemzetközi szakértő brigádok, amelyekben az érdekeltek üzemek és intézetek legjobb szakemberei vesznek részt. Ezek a brigádok tanulmányozzák a baráti országok üzemait, s tapasztalataik alapján javaslatokat tesznek a műszaki, gazdasági mutató javítására, a világszínvonal elérésére. Az eredmények számszerűen mérhetők. A szulfátcellulózgyártással foglalkozó szakértő brigád javaslatának megvalósításával például minimális beruházással évi ötmillió forintot takarítottunk meg. Az ammónia-brigád munkája nyomán 3,9 millió forint megtakarítás született a Borsodi Vegyiművekben.

Szeged haszna

Gumiipari szakembereink szovjet konzultációk segítségével olyan megoldást találtak, amely lehetővé tette, hogy a szegedi Műszaki Gumigyár mellé telepítsék a később épülő gumiabroncs-üzemet is. Tervezőink megismerkedtek a gázt fogadó állomások szabadba telepítési módszerével a Szovjetunióban. E módszer segítségével csupán az utóbbi két évben mintegy 240 ezer léghőmértéknyi épületet és körülbelül 90 millió forint beruházási költséget takarítottunk meg.

Az eddigiek is bizonyítják: a KGST-országok nemzetközi együttműködése milyen szép eredményekkel járt a vegyiparban. Ez egyben a többi népgazdasági ág számára is példa: lehet és érdemes is, és szükséges jobban hasznosítani a nemzetközi gazdasági kapcsolatokat fejlesztésében rejlő nagy lehetőségeket.

K. J.

(Liebmann B. felv.)

Befejezték

az új gépek szerelését a szegedi kenderfonógyárban. Több gépet munkába állítottak már és eredményesen termelnek